Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/80/EB

2001 m. spalio 23 d.

dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo

(OL L 309, 2001 11 27, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Direktyva 2006/105/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	368	2006 12 20
►**M2**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/31/EB 2009 m. balandžio 23 d.	L 140	114	2009 6 5

iš dalies keičiama:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	2003 9 23

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/80/EB

2001 m. spalio 23 d.

dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

pasitarę su Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([3]), atsižvelgdami į 2001 m. rugpjūčio 2 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

(1) 1988 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyva 88/609/EEB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo ([4]) padėjo sumažinti ir kontroliuoti iš didelių kurą deginančių įrenginių į orą išmetamus teršalus. Siekiant aiškumo, ji turėtų būti iš naujo suformuluota.

(2) Penktojoje aplinkosaugos veiksmų programoje ([5]) yra nustatyti tikslai, kad niekada nebūtų viršijamos tam tikrų rūgštinančių teršalų, tokių kaip sieros dioksidas (SO_2) ir azoto oksidai (NO_x), kritinės apkrovos ir lygiai oro kokybės atžvilgiu, kad visi žmonės būtų efektyviai apsaugoti nuo dėl oro taršos kylančio pavojaus jų sveikatai.

(3) Visos valstybės narės pasirašė 1979 m. Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (UNECE) Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos 1999 m. gruodžio 1 d. Geteborgo protokolą dėl rūgštinimo, eutrofikacijos ir pažemio ozono mažinimo, į kurį, *inter alia*, įeina įsipareigojimai sumažinti išmetamus sieros dioksido ir azoto oksidų kiekius.

(4) Komisija paskelbė pranešimą apie Bendrijos kovos su rūgštinimu strategiją, kuriame Direktyvos 88/609/EEB peržiūra buvo nurodyta kaip sudedamoji šios strategijos dalis, kurios ilgalaikis tikslas yra tiek sumažinti išmetamų sieros dioksido ir azoto oksidų kiekius, kad iškritų kiekiai ir koncentracijos būtų mažesnės už kritines apkrovas ir lygius.

(5) Pagal Sutarties 5 straipsnyje nurodytą subsidiarumo principą, valstybės narės negali tinkamai sumažinti rūgštinančių teršalų,

([1]) OL C 300, 1998 9 29, p. 6,
OL C 212 E, 2000 7 25, p. 36.
([2]) OL C 101, 1999 4 12, p. 55.
([3]) 1999 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 219 1999 7 30, p. 175), 2000 m. lapkričio 9 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 375, 2000 12 28, p. 12) ir 2001 m. kovo 14 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2001 m. rugsėjo 20 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2001 m. rugsėjo 27 d. Tarybos sprendimas.
([4]) OL L 336, 1988 12 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 94/66/EB (OL L 337, 1994 12 24, p. 83).
([5]) OL C 138, 1993 5 17, p. 1.

▼B

išmetamų iš didelių kurą deginančių įrenginių, jeigu jos veikia atskirai, o dėl nesuderintų veiksmų negali būti garantijų, kad norimi tikslai bus įgyvendinti; atsižvelgiant į poreikį sumažinti rūgštinančių teršalų išmetimus visoje Bendrijoje, būtų daug veiksmingiau imtis veiksmų Bendrijos lygiu.

(6) Bendrijoje iš esamų didelių kurą deginančių įrenginių labai daug išmetama sieros dioksido ir azoto oksidų, ir šiuos išmetimus būtina sumažinti. Todėl valstybėse narėse šį metodą reikia priderinti prie skirtingų didelių kurą deginančių įrenginių sektoriaus charakteristikų.

(7) 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ([1]) pateiktas bendras požiūris į taršos prevenciją ir kontrolę, kuriuo atsižvelgiama į visus įrenginio aplinkosaugos veiksmingumo aspektus bendrąja prasme; kurą deginantys įrenginiai, kurių nominalus šiluminis našumas viršija 50 MW, yra įtraukti į minėtos direktyvos taikymo sritį; pagal minėtos direktyvos 15 straipsnio 3 dalį Komisija, remdamasi valstybių narių pateiktais duomenimis, kas treji metai turi paskelbti pagrindinių išmetamų teršalų ir atitinkamų jų šaltinių aprašą. Pagal minėtos direktyvos 18 straipsnį Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, Sutartyje nustatyta tvarka nustato teršalų, dėl kurių reikia imtis Bendrijos veiksmų, išmetimų ribines vertes, ypač keičiantis minėtos direktyvos 16 straipsnyje numatyta informacija.

(8) Šioje direktyvoje nustatytų išmetimų ribinių verčių laikymasis turėtų būti būtina, bet nepakankama sąlyga, kad būtų laikomasi Direktyvos 96/61/EB reikalavimų dėl geriausios esamos metodikos taikymo. Ši atitiktis gali būti susijusi su griežtesnėmis išmetamų teršalų ribinėmis vertėmis, išmetimų ribinėmis vertėmis kitoms medžiagoms ir kitokiai aplinkai, bei kitomis atitinkamomis sąlygomis.

(9) Gamybinė patirtis įgyvendinant iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų sumažinimo būdus buvo įgyta per 15 metų.

(10) UNECE Tolimų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos protokole dėl sunkiųjų metalų rekomenduojama priimti priemones dėl sunkiųjų metalų, išmetamų iš tam tikrų įrenginių, sumažinimo. Yra žinoma, kad nauda, gaunama sumažinus iš dulkių surinkimo įrenginių išmetamų dulkių kiekį, prisidės prie sunkiųjų metalų išmetimų sumažinimo.

(11) Elektros energijos gamybos įrenginiai – tai svarbi didelių kurą deginančių įrenginių sektoriaus dalis.

(12) 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/92/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ([2]) tikslas, *inter alia* – įtakoti naujų gamybos pajėgumų tarp naujų sektoriaus narių paskirstymą.

(13) Bendrija įsipareigojo sumažinti anglies dioksido išmetimus. Jeigu įmanoma, bendrai gaminant šilumą ir elektros energiją, atsiranda gera galimybė smarkiai pakelti bendrą suvartojamo kuro efektyvumą.

(14) Elektros energijos gamyboje jau pradėta daug daugiau naudoti gamtinių dujų ir tikimasi, kad tai bus vykdoma ir toliau, ypač panaudojant dujų turbinas.

(15) Atsižvelgiant į energijos gamybos apimčių iš biomasės padidinimą, konkretūs išmetamų teršalų standartai šios rūšies kurui yra pagrįsti.

([1]) OL L 257, 1996 10 10, p. 26.
([2]) OL L 27, 1997 1 30, p. 20.

▼B

(16) 1997 m. vasario 24 d. Tarybos rezoliucijoje dėl Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos ([1]) pabrėžta, kad turi būti skatinamas atliekų naudojimas, ir nurodyta, kad įrengimams, kuriuose deginamos atliekos, turėtų būti taikomi tam tikri išmetamų teršalų standartai, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos apsauga.

(17) Gamybinė patirtis buvo įgyta technikos ir įrenginių, skirtų matuoti iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamus pagrindinius teršalus, srityje; Europos standartizacijos komitetas (CEN) pradėjo darbus, kurių tikslas sukurti sistemą, apsaugančią palyginamųjų matavimų duomenis Bendrijoje ir garantuojančią aukštą šių matavimų kokybę.

(18) Reikia pagerinti žinias apie iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamus pagrindinius teršalus. Kad tokia informacija tikrai atspindėtų bet kurio įrenginio taršos lygį, ji taip pat turėtų būti susieta su žiniomis apie jo suvartojamos energijos kiekį.

(19) Ši direktyva nepažeidžia laiko terminų, per kuriuos valstybės narės privalo šią direktyvą perkelti į nacionalinius teisės aktus bei ją įgyvendinti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma kurą deginantiems įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra lygus arba didesnis kaip 50 MW, nepriklausomai nuo naudojamos kuro rūšies (kietasis, skystasis arba dujinis).

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1) „teršalų išmetimas“ – tai iš kurą deginančio įrenginio į orą išmetamos medžiagos;

2) „išmetamosios dujos“ – tai dujų išmetimai, turintys kietų, skystų ar dujinių teršalų; jų tūrio srauto debitas išreiškiamas kubiniais metrais per valandą esant įprastinei temperatūrai, t. y. 273 K, ir 101,3 kPa slėgiui ir atmetus vandens garų kiekį (toliau – „Nm^3h“);

3) „išmetamų teršalų ribinė vertė“ – tai leistinas kokios nors medžiagos, esančios kurą deginančio įrenginio išmetamosiose dujose, kiekis, kuris gali būti išmetamas į orą per nustatytą laiką; ji skaičiuojama medžiagos mase išmetamųjų dujų tūrio vienete ir išreiškiama mg/Nm^3, laikant, kad deguonies kiekis išmetamųjų dujų tūryje yra 3 % naudojant skystą ar dujinį kurą, 6 % naudojant kietą kurą ir 15 % dujinių turbinų atveju;

4) „nusierinimo laipsnis“ – tai sieros kiekio, kuris nėra išmetamas į orą iš kurą deginančio įrenginio vietos per nurodytą laiką, santykis su sieros kiekiu kure, sunaudojamu kurą deginančio įrenginio įrenginiuose ir suvartojamu per tą patį laikotarpį;

5) „operatorius“ – tai kurą deginantį įrenginį eksploatuojantis fizinis arba juridinis asmuo, arba asmuo turintis sprendžiamąsias ūkines teises jame arba jos jam yra perduotos;

6) „kuras“ – tai bet kuri kietoji, skysta arba dujinė degi medžiaga, naudojama užkurti kurą deginantį įrenginį, išskyrus atliekas, kurioms taikoma 1989 m. birželio 8 d. Tarybos direktyva 89/369/EEB dėl naujų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos prevencijos ([2]), 1989 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva

([1]) OL C 76, 1997 3 11, p. 1.
([2]) OL L 163, 1989 6 14, p. 32.

▼B

89/429/EEB dėl esamų komunalinių atliekų deginimo įmonių oro taršos mažinimo ([1]) ir 1994 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 94/67/EB dėl pavojingų atliekų deginimo ([2]) arba bet kuris Bendrijos teisės aktas, panaikinantis arba pakeičiantis vieną ar kelias minėtas direktyvas;

7) „kurą deginantis įrenginys“ – tai techninė įranga, kurioje oksiduojamas kuras, kad būtų galima panaudoti taip gautą šilumą.

Ši direktyva yra taikoma tik kurą deginantiems įrenginiams, suprojektuotiems energijai gaminti, išskyrus tuos įrenginius, kuriuose tiesiogiai sunaudojami gamybos metu gaunami degimo produktai. Visų prima ši direktyva netaikoma šiems kurą deginantiems įrenginiams:

a) įrenginiams, kuriuose degimo produktai yra tiesiogiai naudojami šildymui, džiovinimui arba kitoms objektų arba medžiagų apdorojimo rūšims, pvz., krosnių pakartotinam kaitinimui, terminio apdirbimo krosnyse;

b) deginimo įrenginiams, t. y. visai techninei įrangai, skirtai išmetamosioms dujoms valyti jas deginant, kuri nėra eksploatuojama kaip atskiras deginimo įrenginys;

c) įrenginiams katalizinio krekingo katalizatoriams regeneruoti;

d) įrenginiams, vandenilio sulfidą paverčiantiems siera;

e) chemijos pramonėje naudojamiems reaktoriams;

f) koksavimo krosnims;

g) kauperiams;

h) visai techninei įrangai, naudojamai transporto priemonių, laivų ar lėktuvų varymui;

i) dujų turbinoms, naudojamoms atviroje jūroje esančiose platformose;

j) dujų turbinoms, licencijuotoms iki 2002 m. lapkričio 27 d. arba kurioms kompetentingų institucijų nuomone iki 2002 m. lapkričio 27 d. turi būti pateiktas išsamus prašymas išduoti licenciją, jeigu tas įrenginys buvo pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., nepažeidžiant 7 straipsnio 1 dalies ir VIII priedo A ir B dalių.

Ši direktyva netaikoma dyzeliniu kuru, benzinu ir dujiniais varikliais varomiems įrenginiams.

Jeigu du ar keli nauji įrenginiai įmontuojami tokiu būdu, kad atsižvelgiant į techninius ir ekonominius veiksnius, kompetentingų institucijų sprendimu jų išmetamos išmetamosios dujos galėtų būti išleistos per bendrą kaminą, tokių įrenginių junginys yra laikomas vienu elementu;

8) „įvairų kurą deginantis įrenginys“ – tai bet kuris kurą deginantis įrenginys, kuriame tuo pačiu metu arba pakaitomis gali būti deginamas dviejų arba kelių rūšių kuras;

9) „naujas įrenginys“ – tai bet kuris kurą deginantis įrenginys, kuriam statybos licencijos originalas arba, jeigu tokios tvarkos nėra, eksploatacijos licencijos originalas buvo išduotas 1987 m. liepos 1 d. arba vėliau;

10) „esamas įrenginys“ – tai bet kuris kurą deginantis įrenginys, kuriam statybos licencijos originalas arba, jeigu tokios tvarkos nėra, eksploatacijos licencijos originalas buvo išduotas iki 1987 m. liepos 1 d.;

([1]) OL L 203, 1989 7 15, p. 50.
([2]) OL L 365, 1994 12 31, p. 34.

▼B

11) „biomasė“ – tai produktai, kuriuos sudaro tik iš žemės ūkio arba miškininkystės veiklos gauta augalinė medžiaga arba jos dalis, kuri gali būti naudojama kaip kuras, reikalingas jos sunaudojamai energijai atstatyti, ir toliau išvardytos kaip kuras naudojamos atliekos:

a) žemės ūkio ir miškininkystės veiklos augalinės atliekos;

b) maisto perdirbimo pramonės augalinės atliekos, jeigu gaunama šiluma yra regeneruojama;

c) pluoštinės augalinės atliekos, gaunamos iš pirminės celiuliozės gamybos bei gaminant popierių iš medienos masės, jeigu jos yra kartu sudeginamos gamybos vietoje, o gauta šiluma regeneruojama;

d) kamštinės medienos atliekos;

e) medienos atliekos, išskyrus tas medienos atliekas, kuriose dėl medžiagų apdirbimo konservantais arba dengimo gali būti halogeninių organinių junginių arba sunkiųjų metalų, ir kuriose ypač yra tokių medienos atliekų iš statybos ir nugriovimo atliekų;

12) „dujų turbina“ – tai bet kuri rotacinė mašina, kuri šilumos energiją paverčia mechaniniu darbu, kuri dažniausiai susideda iš kompresoriaus, šiluminio įrenginio, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų šildomas darbinis kūnas, ir turbinos.

13) „atokiausi regionai“ – tai Prancūzijai priklausantys Prancūzijos užjūrio departamentai, Portugalijai priklausantys Azorai ir Madera bei Ispanijai priklausančios Kanarų salos.

3 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 1990 m. liepos 1 d. valstybės narės parengia atitinkamas programas dėl laipsniško bendro metinio iš esamų įrenginių išmetamų teršalų kiekio sumažinimo. Programose pateikiami tvarkaraščiai ir įgyvendinimo tvarka.

2. Pagal 1 dalyje minimas programas valstybės narės toliau laikosi didžiausių leistinų išmetimų ribų ir atitinkamų procentinių dydžių sumažinimų, sieros dioksidui nustatytų I priedo 1–6 stulpeliuose ir azoto oksidams nustatytų II priedo 1–4 stulpeliuose iki minėtuose prieduose nustatytų datų, kol bus įgyvendintos esamiems įrenginiams taikytinos 4 straipsnio nuostatos.

3. Vykdant minėtas programas, valstybės narės pagal VIII priedo C dalį taip pat nustato bendrą metinį išmetamų teršalų kiekį.

4. Jeigu valstybė narė dėl esminių ir netikėtų suvartojamos energijos pokyčių arba sunkumų gauti tam tikrų rūšių kuro arba tam tikrų generavimo įrenginių susiduria su rimtomis techninėmis problemomis įgyvendinant programas, sudarytas pagal 1 dalį, Komisija, tai valstybei narei prašant, atsižvelgdama į prašymo sąlygas, priima sprendimą pakeisti tai valstybei narei nustatytas didžiausias leistinas išmetamų teršalų ribas ir(arba) I ir II prieduose nustatytas datas, bei apie savo sprendimąpraneša Tarybai ir valstybėms narėms. Bet kuri valstybė narė per tris mėnesius gali perduoti šį Komisijos sprendimą Tarybai. Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, per tris mėnesius gali priimti kitokį sprendimą.

4 straipsnis

1. Nepažeidžiant 17 straipsnio, valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad visose licencijose naujų įrenginių, kuriems iki 2002 m. lapkričio 27 d. kompetentingų institucijų manymu turi būti pateiktas išsamus prašymas licencijai gauti, jeigu tas įrenginys buvo pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d., statybai arba, jeigu tokia tvarka nenumatyta, eksploatacijai būtų pateikiama

▼B

informacija dėl atitikties išmetamų teršalų ribinėms vertėms, nustatytoms III–VII priedų A dalyje sieros dioksidui, azoto oksidams ir dulkėms.

2. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad visose licencijose naujų įrenginių, išskyrus nurodytus 1 dalyje, statybai arba, jeigu tokia tvarka nenumatyta, eksploatacijai būtų pateikiama informacija dėl atitikties išmetamų teršalų ribinėms vertėms, nustatytoms III–VII priedų B dalyje sieros dioksidui, azoto oksidams ir dulkėms.

3. Nepažeidžiant 1996 m. rugsėjo 27 d. Direktyvos 96/61/EB ir Tarybos direktyvos 96/62/EB dėl aplinkos oro kokybės vertinimo ir valdymo ([1]), valstybės narės ne vėliau kaip iki 2008 m. sausio 1 d. smarkiai sumažina išmetamų teršalų kiekius:

a) imdamosi atitinkamų priemonių, užtikrinančių, kad visose licencijose esamų įrenginių eksploatavimui būtų nurodytos sąlygos dėl atitikties išmetamų teršalų ribinėms vertėms, nustatytoms 1 dalyje nurodytiems naujiems įrenginiams, arba

b) užtikrindamos, kad esami įrenginiai būtų įtraukti į 6 dalyje nurodytą nacionalinį išmetamų teršalų sumažinimo planą;

ir prireikus taikydamos 5, 7 ir 8 straipsnius.

4. Nepažeidžiant Direktyvų 96/61/EB ir 96/62/EB, esamiems įrenginiams gali būti leista netaikyti reikalavimo laikytis 3 dalyje nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių ir neįtraukti nurodytų įrenginių į nacionalinius išmetamų teršalų sumažinimo planus, jeigu įvykdomos tokios sąlygos:

a) esamo įrenginio operatorius rašytinėje deklaracijoje, kompetentingoms institucijoms pateiktoje ne vėliau kaip iki 2004 m. birželio 30 d., įsipareigoja nuo 2008 m. sausio 1 d. ir vėliausiai iki 2015 m. gruodžio 31 d. įrenginį eksploatuoti ne daugiau kaip 20 000 darbo valandų;

b) reikalaujama, kad operatorius kasmet kompetentingoms institucijoms įteiktų įrašus apie išnaudotą ir neišnaudotą laiką, likusį įrenginiui eksploatuoti.

5. Valstybės narės gali reikalauti atitikties išmetamų teršalų ribinėms vertėms ir nustatytiems terminams, kurie yra griežtesni negu nustatytieji šio straipsnio 1, 2, 3 ir dalyse bei 10 straipsnyje, įgyvendinti. Jos gali įtraukti kitus teršalus, gali įvesti papildomus reikalavimus arba suderinti įrenginį su technikos pažanga.

6. Valstybės narės, nepažeisdamos šios direktyvos ir Direktyvos 96/61/EB, bei atsižvelgdamos į ekonominę naudą, taip pat savo įsipareigojimus pagal 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų ([2]) ir Direktyvą 96/62/EB gali apibrėžti ir įgyvendinti nacionalinius iš esamų įrenginių išmetamų teršalų sumažinimo planus, atsižvelgdamos, *inter alia*, į atitiktį didžiausioms leistinoms I ir II priede nustatytoms riboms.

Nacionalinis išmetamų teršalų sumažinimo planas padės sumažinti bendrą metinį išmetamų azoto oksidų (NO_x), sieros dioksido (SO_2) ir dulkių kiekį iš esamų įrenginių iki tokių lygių, kurie būtų pasiekti 2000 m. veikiantiems esamiems įrenginiams taikant 3 dalyje nurodytas išmetamų teršalų ribines vertes (įskaitant ir tuos esamus įrenginius, kuriuose 2000 m. atliekama kompetentingos institucijos patvirtinta rekonstrukcija, kad būtų sumažintas išmetamų teršalų kiekis, kurio reikalauja nacionaliniai teisės aktai) pagal kiekvieno įrenginio faktinį metinį eksploatacijos laiką, naudotą kurą ir šiluminį našumą, kurių vidurkis apskaičiuojamas per paskutinius penkerius metus iki 2000 m. ir juos įskaitant.

([1]) OL L 296, 1996 11 21, p. 55.
([2]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 22.

▼B

Dėl nacionaliniame išmetamų teršalų sumažinimo plane esančio įrenginio uždarymo negali padidėti iš likusių įrenginių, įtrauktų į šį planą, bendras metinis išmetamų teršalų kiekis.

Nacionaliniame išmetamų teršalų sumažinimo plane jokiu būdu negali būti leista netaikyti tam tikruose Bendrijos teisės aktuose, taip pat ir Direktyvoje 96/61/EB, nustatytų nuostatų.

Nacionaliniams išmetamų teršalų sumažinimo planams taikomi tokie reikalavimai:

a) plane nurodomi šiems tikslams ir užduotims įgyvendinti numatyti tikslai ir su jais susijusios užduotys, priemonės ir tvarkaraščiai bei monitoringo mechanizmas;

b) valstybės narės ne vėliau kaip 2003 m. lapkričio 27 d. perduoda Komisijai nacionalinius išmetamų teršalų kiekio sumažinimo planus;

c) per šešis mėnesius nuo b punkte nurodyto pranešimo Komisija įvertina, ar šis planas atitinka ar neatitinka šio punkto reikalavimus. Jeigu Komisija mano, kad to nėra, ji apie tai praneša valstybei narei ir per kitus tris mėnesius ta valstybė narė praneša apie visas priemones, kurių ji ėmėsi užtikrindama, kad šios dalies reikalavimų yra laikomasi;

d) Komisija ne vėliau kaip 2002 m. lapkričio 27 d. parengia rekomendacijas, padedančias valstybėms narėms paruošti šiuos planus.

7. Ne vėliau kaip 2004 m. gruodžio 31 d. Komisija, atsižvelgdama į pažangą, padarytą žmonių sveikatos apsaugos srityje bei pagal Direktyvą 96/62/EB įgyvendinant Bendrijos gamtos apsaugos tikslus rūgštėjimo ir oro kokybės srityse, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje ji įvertina:

a) poreikį imtis papildomų priemonių;

b) didelių įrenginių išmetamų sunkiųjų metalų kiekius;

c) kurą deginančių įrenginių sektoriaus papildomo išmetamų teršalų kiekio sumažinimo valstybėse narėse išlaidų efektyvumą ir išlaidas bei privalumus palyginus su kitais sektoriais;

d) technines ir ekonomines tokio išmetamų teršalų kiekio sumažinimo galimybes;

e) standartų, nustatytų didelių kurą deginančių įrenginių sektoriui, įskaitant nuostatas dėl vietinių kietojo kuro rūšių bei konkurencijos energijos rinkoje poveikį aplinkai ir vidaus rinkai;

f) visus pagal šio straipsnio 6 dalį valstybių narių pateiktus nacionalinius išmetamų teršalų sumažinimo planus.

Komisija į savo ataskaitą įtraukia atitinkamą pasiūlymą dėl galimų galutinių datų arba žemenių ribinių verčių, numatytų VI priedo A dalies 2 išnašoje nurodytai leidžiančiai nukrypti nuostatai.

8. 7 dalyje nurodyta ataskaita tam tikrais atvejais, atsižvelgiant į Direktyvą 96/61/EB, yra papildoma su ja susijusiais pasiūlymais.

5 straipsnis

Nukrypstant nuo III priedo:

1) įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra lygus arba didesnis negu 400 MW ir kurie eksploatuojami ne ilgiau kaip toliau nurodytą valandų skaičių per metus (pasikartojantis penkerių metų vidurkis),

— iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 2 000 valandų,

— nuo 2016 m. sausio 1 d. – 1 500 valandų,

išmetamo sieros dioksido ribinė vertė yra 800 mg/Nm^3.

▼B

Ši nuostata netaikoma naujiems įrenginiams, kuriems licencija yra išduota pagal 4 straipsnio 2 dalį.

2) Iki 1999 m. gruodžio 31 d. Ispanijos Karalystė gali leisti naudoti naujus įrenginius, kurių nominalus šiluminis našumas yra lygus arba didesnis kaip 500 MW, deginantiems vietinio arba importuoto kietojo kuro rūšis, atiduotiems eksploatuoti iki 2005 m. pabaigos ir atitinkančius šiuos reikalavimus:

a) importuotų kietojo kuro rūšių išmetamo sieros dioksido ribinė vertė – 800 mg/Nm^3;

b) vietinių kietojo kuro rūšių nusierinimo laipsnis – ne mažesnis kaip 60 %,

jeigu bendras leistas tokių įrenginių galingumas, kuriems taikoma ši leidžianti nukrypti nuostata, neviršija:

— 2 000 MWe įrenginiams, deginantiems vietines kietojo kuro rūšis,

— įrenginiams, deginantiems importuotas kietojo kuro rūšis – 7 500 arba 50 % viso naujojo visų įrenginių, deginančių kietojo kuro rūšis, kurias leista vartoti iki 1999 m. gruodžio 31 d., našumo, atsižvelgiant į tai, kuris yra mažesnis.

6 straipsnis

Naujiems įrenginiams, kuriems licencija yra išduota pagal 4 straipsnio 2 dalį, arba įrenginiams, kuriems taikomas 10 straipsnis, valstybės narės užtikrina, kad būtų patikrintas jų techninis ir ekonominis tinkamumas bendrai gaminti šilumą ir elektros energiją. Jeigu toks tinkamumas yra patvirtinamas, įrenginiai yra kuriami atsižvelgiant į rinką ir pasiskirstymo situaciją.

7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad 4 straipsnyje nurodytose licencijose arba leidimuose būtų įtrauktos nuostatos dėl tvarkos, sutrikus arba sugedus teršalų mažinimo įrangos veiklai. Gedimo atveju kompetentinga institucija visų pirma reikalauja, kad operatorius sumažintų veiklą arba ją nutrauktų, jeigu per 24 valandas nesugebama atstatyti normalios veiklos arba įrenginį eksploatuoti vartojant mažai taršias kuro rūšis. Bet kuriuo atveju kompetentingai institucijai apie tai pranešama per 48 valandas. Bendra nemažėjanti eksploatacijos trukmė per dvylika mėnesių jokiu būdu negali viršyti 120 valandų. Kompetentinga institucija gali leisti padaryti išimtis, nustatydama didesnę nei 24 valandų ar 120 valandų ribą tais atvejais, kai jų sprendimu:

a) yra labai svarbu palaikyti energijos tiekimą arba

b) sugedęs įrenginys turėtų būti pakeistas ribotą laiką kitu įrenginiu, kuris sukels bendrą išmetamų teršalų kiekio padidėjimą.

2. Kompetentinga institucija gali daugiausiai šešiems mėnesiams atleisti nuo įsipareigojimo laikytis sieros dioksidui 4 straipsnyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių bet kokiam įrenginiui, kuriame tuo tikslu paprastai naudojamas mažai sieros turintis kuras tais atvejais, kai operatorius negali laikytis šių ribinių verčių dėl mažai sieros turinčio kuro tiekimo pertrūkių, kurie būna dėl jo didelio trūkumo. Apie šiuos atvejus Komisijai pranešama nedelsiant.

3. Kompetentinga institucija gali leisti nesilaikyti 4 straipsnyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių tais atvejais, kai įrenginys, kuriame paprastai naudojamas tik dujinis kuras ir kuriame kitokiu atveju reikėtų įmontuoti išmetamųjų dujų valymo įrenginį, turėtų išimtiniais atvejais, bet ne daugiau kaip 10 dienų, išskyrus tuos atvejus, kai labai svarbu išlaikyti energijos tiekimą, pradėti vartoti kitas kuro rūšis dėl staigiai

▼B

nutraukto dujų tiekimo. Kompetentingai institucijai nedelsiant pranešama apie kiekvieną tokį ypatingą atvejį. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie šioje dalyje nurodytus atvejus.

8 straipsnis

1. Jeigu tai yra įvairų kurą naudojantis įrenginys, leidžiantis vienu metu naudoti dvi arba kelias kuro rūšis, suteikdama 4 straipsnio 1 dalyje arba 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą licenciją ir tuo atveju, jeigu tai yra 4 straipsnio 3 dalyje ir 10 straipsnyje nagrinėjami įrenginiai, kompetentinga institucija taip nustato išmetamų teršalų ribines vertes:

a) pirma, imdama kiekvienai atskirai kuro rūšiai ir išmetamam teršalui taikomą ribinę vertę, atitinkančią to kurą deginančio įrenginio nominalų šiluminį našumą kaip nurodyta III–VII prieduose;

b) antra, nustatydama kiekvienai kuro rūšiai ir išmetamam teršalui atskirai ribines vertes, kurios gaunamos dauginant pirmiau nurodytą atskirą išmetamo teršalo ribinę vertę iš šiluminio našumo, gauto kiekvienai kuro rūšiai; ši sandauga dalijama iš visų kuro rūšių šiluminių našumų sumos;

c) trečia, sudedant ribines vertes kiekvienai kuro rūšiai ir teršalui atskirai.

2. Įvairų kurą naudojančiuose įrenginiuose, kuriuose savo reikmėms naudojami iš žaliavinės naftos rafinavimo gaunami distiliavimo ir cheminio perdirbimo likučiai kartu su kitomis kuro rūšimis arba be jų, nepaisant pirmiau nurodytos 1 dalies, yra taikomos nuostatos kurui su išmetamo teršalo aukščiausia ribine verte (pagrindinis kuras), jeigu deginimo įrenginio veikimo metu šio kuro santykis bendroje visų kuro rūšių šiluminio našumo sumoje yra ne mažesnis kaip 50 %.

Jeigu pagrindinio kuro santykis yra mažesnis negu 50 %, išmetamo teršalo ribinė vertė yra nustatoma proporcingai kiekvienos atskiros kuro rūšies šiluminį našumą dalijant iš visų kuro rūšių šiluminio našumo taip:

a) pirma, imant kiekvienos atskiros kuro rūšies ir išmetamo teršalo ribinę vertę, atitinkančią kurą deginančio įrenginio nominalų šiluminį našumą kaip nurodyta III–VII prieduose;

b) antra, apskaičiuojant pagrindinio kuro išmetamo teršalo ribinę vertę (kuras su aukščiausia išmetamo teršalo ribine verte pagal III–VII priedus ir, jeigu dvi kuro rūšys turi tokią pat išmetamo teršalo ribinę vertę, kuras su didžiausiu šiluminiu našumu); ši vertė gaunama dauginant tai kuro rūšiai III – VII prieduose nustatytą išmetamą teršalo ribinę vertę iš dviejų ir iš sandaugos atimant išmetamą teršalo ribinę vertę tos kuro rūšies, kurios išmetamo teršalo ribinė vertė yra mažiausia;

c) trečia, atskirai nustatant kiekvienai kuro rūšiai ir teršalui ribines vertes, kurios gaunamos dauginant apskaičiuotą išmetamo teršalo ribinę vertę iš pagrindinio kuro šiluminio našumo, ir kitas atskiras išmetamų teršalų ribines vertes iš kiekvienos kuro rūšies šiluminio našumo; gautoji sandauga dalijama iš visų kuro rūšių šiluminio našumo;

d) ketvirta, sudedant kiekvienai kuro rūšiai ir teršalui atskirai nustatytas ribines vertes.

3. Vietoje 2 dalyje nurodytų apskaičiavimų sieros dioksidui galima taikyti tokias išmetamo teršalo vidutines ribines vertes (nepriklausomai nuo naudojamo kuro rūšių derinio):

a) 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytiems įrenginiams: 1 000 mg/Nm^3, imant visų naftos perdirbimo gamykloje įrenginių vidurkį;

▼B

b) 4 straipsnio 2 dalyje nurodytiems naujiems įrenginiams: 600 mg/Nm^3, imant visų naftos perdirbimo gamykloje įrenginių vidurkį, išskyrus dujų turbinas.

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad dėl šios nuostatos taikymo nepadidės iš esamų įrenginių išmetamų teršalų kiekiai.

4. Jeigu tai yra įvairų kurą naudojantis įrenginys, leidžiantis pakaitomis naudoti dvi arba kelias kuro rūšis, suteikiant 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą licenciją ir tuo atveju, jei tai įrenginiai, kuriems taikoma 4 straipsnio 3 dalis arba 10 straipsnis, taikomos III–VII prieduose išvardytos išmetamų teršalų ribinės vertės, atitinkančios kiekvieną naudotą kuro rūšį.

9 straipsnis

Taikant kontrolės priemones, išmetamosios dujos iš kurą deginančių įrenginių yra išleidžiamos per kaminą. 4 straipsnyje nurodytoje licencijoje ir kurą deginančių įrenginių, kuriems taikomas 10 straipsnis, licencijose yra nustatomos išleidimo sąlygos. Kompetentinga institucija visų pirma užtikrina, kad kamino aukštis būtų apskaičiuotas toks, kad būtų apsaugota žmonių sveikata ir aplinka.

▼M2

9a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visų kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė elektros energijos galia yra 300 megavatų ar didesnė ir kuriems pirminė statybos licencija arba, jeigu tokios tvarkos nėra, pirminė eksploatacijos licencija išduota po 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/31/EB dėl anglies dioksido geologinio saugojimo ([1]) įsigaliojimo, operatoriai būtų įvertinę, ar yra įvykdytos šios sąlygos:

— egzistuoja tinkamos saugyklos,

— yra techninių ir ekonominių galimybių įrengti transportavimo įrenginius,

— yra techninių ir ekonominių galimybių modifikuoti įrangą CO_2 surinkimui.

2. Jeigu įvykdytos 1 dalyje nustatytos sąlygos, kompetentinga institucija užtikrina, kad įrengimo vietoje būtų pakankamai vietos įrangai, reikalingai CO_2 surinkimui ir suspaudimui. Remdamasi 1 dalyje nurodytu įvertinimu ir kita turima informacija, kompetentinga institucija nustato, ar šios sąlygos, visų pirma dėl aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos, yra įvykdytos.

▼B

10 straipsnis

Jeigu kurą deginančio įrenginio galingumas padidinamas bent iki 50 MW, išmetamų teršalų ribinės vertės, kaip nustatyta III–VII priedų B dalyje, yra taikomos naujajai įrenginio daliai ir yra nustatomos atsižvelgiant į viso įrenginio šiluminį našumą. Ši nuostata netaikoma 8 straipsnio 2 ir 3 dalyje nurodytais atvejais.

Jeigu kurą deginančio įrenginio operatorius numato atlikti pakeitimus pagal Direktyvos 96/61/EB 2 straipsnio 10 dalies b punktą ir 12 straipsnio 2 dalį, sieros dioksidui, azoto oksidams ir dulkėms yra taikomos III–VII priedų B dalyje išvardytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

([1]) OL L 140, 2009 5 6, p. 114.

▼B

11 straipsnis

Tais atvejais, kai statomi kurą deginantys įrenginiai, kurie gali turėti didelės įtakos kitos valstybės narės aplinkai, valstybės narės užtikrina, kad visa atitinkama informacija ir konsultacijos būtų teikiamos pagal 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ([1]) 7 straipsnį.

12 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas teršalų, išmetamų iš kurą deginančių įrenginių, kuriems taikomas ši direktyva, ir visų kitų verčių, reikalingų šios direktyvos įgyvendinimui, monitoringas pagal VIII priedo A dalį. Valstybės narės gali reikalauti, kad šis monitoringas būtų vykdomas operatoriaus sąskaita.

13 straipsnis

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad operatorius per priimtiną laiką praneštų kompetentingoms institucijoms apie nuolatinių matavimų rezultatus, matavimo prietaisų patikrinimą, atskirus matavimus bei visus kitus matavimus, atliekamus, siekiant įvertinti atitiktį šiai direktyvai.

14 straipsnis

1. Nuolatinių matavimų atveju laikoma, kad laikomasi kad III–VII priedų A dalyje nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių, jeigu rezultatų įvertinimas per visą nustatytą kalendorinių metų eksploatavimo valandų skaičių rodo, kad:

a) nė viena vidutinė kalendorinio mėnesio vertė neviršija išmetamų teršalų ribinių verčių, ir

b) jeigu tai:

   i) sieros dioksidas ir dulkės: 97 % visų vidutinių 48 valandų vertės neviršija 110 % išmetamų teršalų ribinių verčių;

   ii) azoto oksidai: 95 % visų vidutinių 48 valandų vertės neviršija 110 % išmetamų teršalų ribinių verčių.

Galima neatsižvelgti į 7 straipsnyje nurodytus laikotarpius, taip pat ir į įrenginio eksploatavimo pradžios ir pabaigos laiką.

2. Tais atvejais, kai reikalaujama vykdyti nuolatinius matavimus arba kitus nustatymo veiksmus, yra laikoma, kad III–VII prieduose išvardytos išmetamų teršalų ribinės vertės atitinka reikalavimus, jeigu rezultatai, gauti atlikus tam tikrą matavimų skaičių arba kitokia tvarka, kuri apibrėžiama ir nustatoma pagal kompetentingų institucijų nustatytas taisykles, neviršija nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių.

3. 5 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais yra laikoma, kad nusierinimo laipsnis atitinka reikalavimus, jeigu matavimų vertinimas, atliktas pagal VIII priedo A.3 punktą, rodo, kad visos vidutinės kalendorinio mėnesio vertės arba visos svyruojančios vidutinės mėnesio vertės pasiekia reikalaujamus nusierinimo laipsnius.

Galima neatsižvelgti į 7 straipsnyje nurodytus laikotarpius, taip pat ir į įrenginio eksploatavimo pradžios ir pabaigos laiką.

([1]) OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 97/11/EB (OL L 73, 1997 3 14, p. 5).

▼B

4. Naujų įrenginių, kuriems licencija yra išduota pagal 4 straipsnio 2 dalį, atveju laikoma, kad nustatytos išmetamų teršalų ribinės vertės per kalendorinių metų eksploatavimo valandas atitinka reikalavimus, jeigu:

a) įteisintos dieninės vidutinės vertės neviršija atitinkamų dydžių, nustatytų III – VII priedų B dalyje, ir

b) 95 % visų įteisintų valandinių vidutinių verčių per metus neviršija 200 % atitinkamų dydžių, nurodytų III–VII priedų B dalyje.

„Įteisintos vidutinės vertės“ yra nustatomos pagal VIII priedo A.6 dalį.

Galima neatsižvelgti į 7 straipsnyje nurodytus laikotarpius, taip pat ir į įrenginio eksploatavimo pradžios ir pabaigos laiką.

15 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 1990 m. gruodžio 31 d. praneša Komisijai apie pagal 3 straipsnio 1 dalį parengtas programas.

Ne vėliau kaip po metų, kai užbaigiami skirtingi išmetamų teršalų iš esamų įrenginių sumažinimo etapai, valstybės narės siunčia Komisijai suvestinę ataskaitą apie šių programų įgyvendinimo rezultatus.

Taip pat kiekvieno etapo viduryje yra reikalaujama pateikti tarpinę ataskaitą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama bendra santrauka apie:

a) visus kurą deginančius įrenginius, kuriems taikoma ši direktyva;

b) sieros dioksido ir azoto oksidų išmetimus, išreikštus tonomis per metus, bei išmetamosiose dujose esančių šių medžiagų koncentraciją;

c) išmetamų teršalų kiekio sumažinimo priemones, kurių jau imtasi arba kurios yra numatytos, ir pakeitimus, padarytus pasirenkant naudojamo kuro rūšį;

d) jau padarytus arba numatytus eksploatacijos metodo pakeitimus;

e) jau galutinai uždarytus arba numatytus uždaryti kurą deginančius įrenginius;

f) tam tikrais atvejais išmetamų teršalų ribines vertes, nustatytas programose esamiems įrenginiams.

Nustatydamos metinius išmetamų teršalų kiekius ir teršalų koncentracijas išmetamosiose dujose valstybės narės atsižvelgia į 12, 13 ir 14 straipsnius.

3. Taikydamos 5 straipsnį, III priedo *Nota Bene* pastabas arba VI priedo A dalies išnašas, valstybės narės kasmet apie tai praneša Komisijai.

16 straipsnis

Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą. Tokiu būdu numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

17 straipsnis

1. Direktyva 88/609/EEB panaikinama nuo 2002 m. lapkričio 27 d., nepažeidžiant 2 dalies arba valstybių narių įsipareigojimų dėl minimos direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo terminų, nustatytų šios direktyvos IX priede.

▼B

2. Naujų įrenginių, licencijuotų iki 2002 m. lapkričio 27 d., kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalyje, atveju, 4 straipsnio 1 dalis, Direktyvos 88/609/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyva 94/66/EB, 4 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 2 dalis, 6 straipsnis, 15 straipsnio 3 dalis, III, VI, VIII priedai ir IX priedo A.2 punktas ir toliau galioja iki 2008 m. sausio 1 d., po to jie panaikinami.

3. Nuorodos į Direktyvą 88/609/EEB laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal šios direktyvos X priede pateiktą koreliacijos lentelę.

18 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2002 m. lapkričio 27 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Esamiems įrenginiams ir naujiems įrenginiams, kuriems licencija išduodama pagal 4 straipsnio 1 dalį, VIII priedo A dalies 2 punkto nuostatos yra taikomos nuo 2004 m. lapkričio 27 d.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

19 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

20 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

SO_2, IŠMETAMO IŠ ESAMŲ KURĄ DEGINANČIŲ ĮRENGINIŲ, DIDŽIAUSIOS LEISTINOS RIBOS IR SUMAŽINIMO UŽDAVINIAI [1] [2]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Valstybė narė	1980 m. iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamo SO_2 kiekis kilotonomis	Didžiausios leistinos išmetamų teršalų ribos (kilotonos/metai)			1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %			Patikslintų 1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %		
		1 etapas	2 etapas	3 etapė	1 etape	2 etape	3 etapas	1 etape	2 etapas	3 etape
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Belgija	530	318	212	159	-40	-60	-70	-40	-60	-70
▼M1 Bulgarija	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1 Čekija	1 408	919	303	155	-35	-79	-89	-35	-79	-89
▼B Danija	323	213	141	106	-34	-56	-67	-40	-60	-70
Vokietija	2 225	1 335	890	668	-40	-60	-70	-40	-60	-70
▼A1 Estija	240	123	91	76	-49	-62	-68	-49	-62	-68
▼B Graikija	303	320	320	320	+6	+6	+6	-45	-45	-45
Ispanija	2 290	2 290	1 730	1 440	0	-24	-37	-21	-40	-50
Prancūzija	1 910	1 146	764	573	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Airija	99	124	124	124	+25	+25	+25	-29	-29	-29
Italija	2 450	1 800	1 500	900	-27	-39	-63	-40	-50	-70
▼A1 Kipras	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Latvija	60	40	30	25	-30	-50	-60	-30	-50	-60
Lietuva	163	52	64	75	-68	-61	-54	-68	-61	-54
▼B Liuksemburgas	3	1.8	1.5	1.5	-40	-50	-60	-40	-50	-50
▼A1 Vengrija	720	429	448	360	-40	-38	-50	-40	-38	-50
Malta	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Nyderlandai	299	180	120	90	-40	-60	-70	-40	-60	-70

[1] Papildomi išmetamų teršalų kiekiai gali atsirasti įrenginių pajėgumų, leidžiamų 1987 m. liepos 1 d. arba vėliau.

[2] Išmetamų teršalų kiekiai iš kurą deginančių įrenginių, kuriems leidimai išduoti iki 1987 m. liepos 1 d., bet iki šios datos dar neeksploatuojami, ir į kuriuos nebuvo atsižvelgta nustatant šiame priede nustatytus didžiausius leistinus išmetamųjų teršalų kiekius, atitinka arba šios direktyvos reikalavimus naujiems įrenginiams, arba atsižvelgiama į bendrą iš esamų įrenginių išmetamų teršalų kiekį, kuris neturi viršyti šiame priede nustatytų didžiausių leistinų išmetamų teršalų ribų.

▼B

Valstybė narė	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	1980 m. iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamo SO_2 kiekis kilotonomis	Didžiausios leistinos išmetamų teršalų ribos (kilotonos/metai)			1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %			Patikslintų 1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %		
		1 etapas	2 etapas	3 etape	1 etape	2 etape	3 etapas	1 etape	2 etapas	3 etape
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Portugalija	115	232	270	206	+102	+135	+79	-25	-13	-34
▼A1 Lenkija	2 087	1 454	1 176	1 110	-30	-44	-47	-30	-44	-47
▼M1 Rumunija	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1 Slovėnija	125	122	98	49	-2	-22	-61	-2	-22	-61
Slovakija	450	177	124	86	-60	-72	-81	-60	-72	-81
▼B Jungtinė Karalystė	3 883	3 106	2 330	1 553	-20	-40	-60	-20	-40	-60
Austrija	90	54	36	27	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Suomija	171	102	68	51	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Švedija	112	67	45	34	-40	-60	-70	-40	-60	-70

▼B

II PRIEDAS

NO_x, IŠMETAMO IŠ ESAMŲ KURĄ DEGINANČIŲ ĮRENGINIŲ, DIDŽIAUSIOS LEISTINOS RIBOS IR SUMAŽINIMO UŽDAVINIAI (1) (2)

	0	1	2	3	4	5	6
Valstybė narė	1980 m. iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamo NO_x kiekis (kaip NO_2) kilotonomis	Didžiausios leistinos NO_x ribos (kilotonos/metai)		1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %		Patikslintų 1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %	
		1 etapas	2 etapas	1 etapas	2 etapas	1 etapas	2 etapas
		1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
Belgija	110	88	66	-20	-40	-20	-40
▼M1 Bulgarija	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1 Čekija	403	228	113	-43	-72	-43	-72
▼B Danija	124	121	81	-3	-35	-10	-40
Vokietija	870	696	522	-20	-40	-20	-40
▼A1 Estija	20	10	12	-52	-40	-52	-40
▼B Graikija	36	70	70	+94	+94	0	0
Ispanija	366	368	277	+1	-24	-20	-40
Prancūzija	400	320	240	-20	-40	-20	-40
Airija	28	50	50	+79	+79	0	0
Italija	580	570	428	-2	-26	-20	-40
▼A1 Kipras	3	5	6	+67	+100	+67	+100
Latvija	10	10	9	-4	-10	-4	-10
Lietuva	21	8	11	-62	-48	-62	-48
▼B Liuksemburgas	3	2,4	1,8	-20	-40	-20	-40
▼A1 Vengrija	68	33	34	-51	-49	-51	-49
Malta	1.7	7	2.5	+299	+51	+299	+51
▼B Nyderlandai	122	98	73	-20	-40	-20	-40

(1) Papildomi išmetamų teršalų kiekiai gali atsirasti įrenginių pajėgumų, leidžiamų 1987 m. liepos 1 d. arba vėliau.

(2) Išmetamų teršalų kiekiai iš kurą deginančių įrenginių, kuriems leidimai išduoti iki 1987 m. liepos 1 d., bet iki šios datos dar neeksploatuojami, ir į kuriuos nebuvo atsižvelgta nustatant šiame priede nustatytus didžiausius leistinus išmetamųjų teršalų kiekius, atitinka arba šios direktyvos reikalavimus naujiems įrenginiams, arba atsižvelgiama į bendrą iš esamų įrenginių išmetamų teršalų kiekį, kuris neturi viršyti šiame priede nustatytų didžiausių leistinų išmetamų teršalų ribų.

▼B

Valstybė narė	0	1	2	3	4	5	6
	1980 m. iš didelių kurą deginančių įrenginių išmetamo NO_x kiekis (kaip NO_2) kilotonomis	Didžiausios leistinos NO_x ribos (kilotonos/metai)		1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %		Patikslintų 1980 m. išmetamų teršalų sumažinimas %	
		1 etapas	2 etapas	1 etapas	2 etapas	1 etapas	2 etapas
		1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998
Portugalija	23	59	64	+157	+178	-8	0
▼A1 Lenkija	698	426	310	-39	-56	-39	-56
▼M1 Rumunija	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Slovėnija	17	15	16	-12	-6	-12	-6
Slovakija	141	85	46	-40	-67	-40	-67
▼B Jungtinė Karalystė	1 016	864	711	-15	-30	-15	-30
Austrija	19	15	11	-20	-40	-20	-40
Suomija	81	65	48	-20	-40	-20	-40
Švedija	31	25	19	-20	-40	-20	-40

([1]) Dėl techninių priežasčių valstybės narės gali iki dvejų metų nukelti išmetamų NO_x sumažinimo 1 etapo datą, per vieną mėnesį nuo šios direktyvos paskelbimo dienos pranešdama apie tai Komisijai.

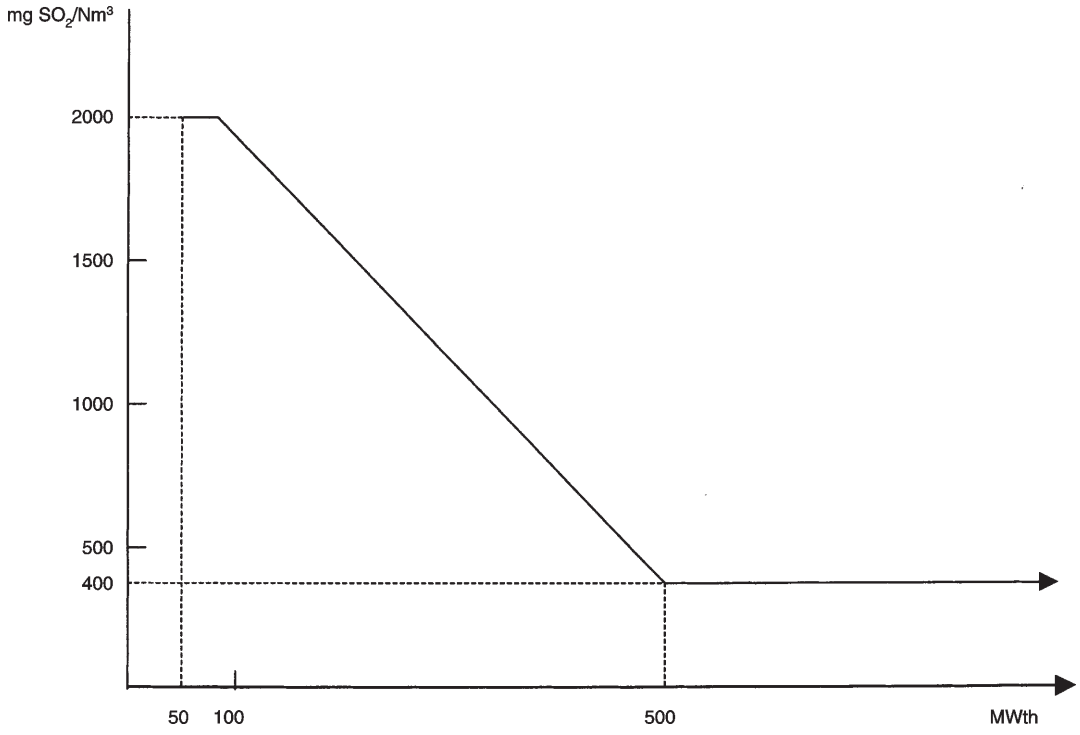
▼B

III PRIEDAS

IŠMETAMO SO_2 RIBINĖS VERTĖS

Kietasis kuras

A. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 6 %), taikytinos naujiems ir esamiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

NB. Jeigu pirmiau nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių neįmanoma laikytis dėl kuro savybių, ne mažesnis kaip 60 % nusierinimo laipsnis pasiekiamas tuose įrenginiuose, kurių nominalus šiluminis našumas yra mažesnis arba lygus 100 MWth, 75 % – įrenginiuose, kurių našumas didesnis kaip 100 MWth ir mažesnis arba lygus 300 MWth bei 90 % – įrenginiuose, kurių našumas didesnis negu 300 MWth. Įrenginiams, našesniems negu 500 MWth, taikomas ne mažesnis negu 94 % nusierinimo laipsnis arba ne mažesnis negu 92 %, jeigu yra sudaryta sutartis įrengti dūmtakių dujų nusierinimo arba kalkių įpurškimo sistemą ir šie įrenginiai pradėti naudoti iki 2001 m. sausio 1 d.

B. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 6 %), taikytinos naujiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskyrus dujų turbinas.

Kuro rūšis	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
Biomasė	200	200	200
Kitos kuro rūšys	850	200 ([1])	200

([1]) Išskyrus „atokiuosius regionus“, kai taikoma 850–200 mg/Nm^3 (tiesinis mažėjimas).

▼B

NB. Jeigu pirmiau nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių neįmanoma laikytis dėl kuro savybių, įrenginiuose pasiekiama 300 mg/Nm^3 SO_2, arba ne mažesnis kaip 92 % nusierinimo laipsnis yra pasiekiamas tuose įrenginiuose, kurių nominalus šiluminis našumas yra mažesnis arba lygus 300 MWth, o kai įrenginių nominalus šiluminis našumas yra didesnis negu 300 MWth, taikomas ne mažesnis negu 95 % nusierinimo laipsnis su 400 mg/Nm^3 didžiausia leidžiama išmetamų teršalų ribine verte.

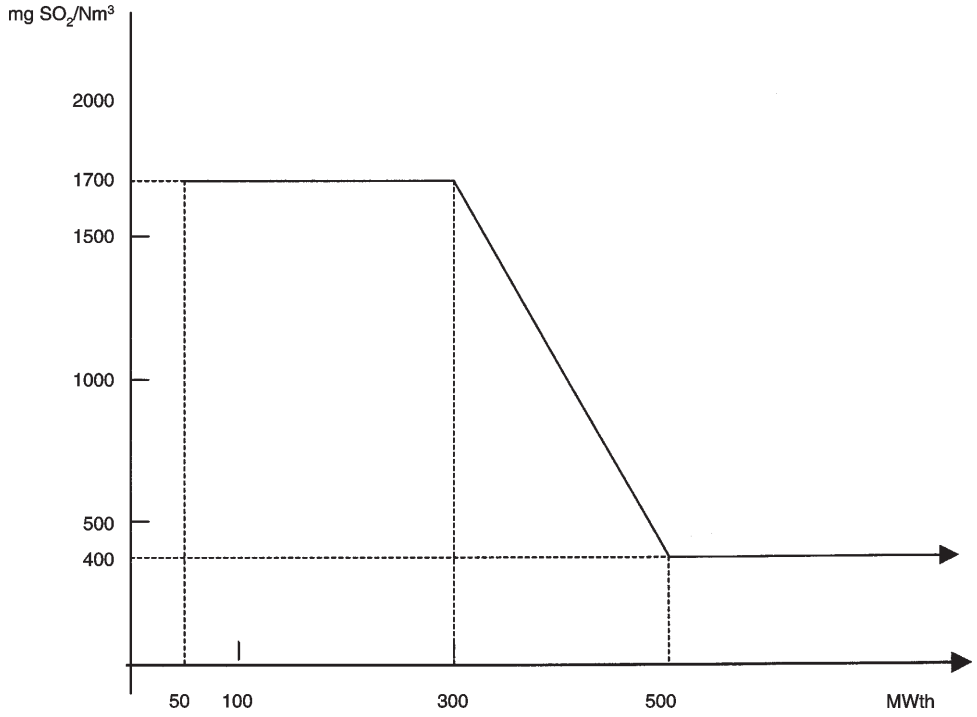
▼B

IV PRIEDAS

IŠMETAMO SO_2 RIBINĖS VERTĖS

Skystasis kuras

A. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 3 %), taikytinos naujiems ir esamiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

B. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 3 %), taikytinos naujiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskyrus dujų turbinas.

50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
850	400–200 (tiesinis mažėjimas) (1)	200

(1) Išskyrus „atokiuosius regionus“, kai taikoma 850–200 mg/Nm^3 (tiesinis mažėjimas).

Kretos ir Rodo salose esantiems dviem įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra 250 MWth ir kuriems licencijos turi būti išduotos iki 2007 m. gruodžio 31 d., taikoma 1 700 mg/Nm^3 išmetamų teršalų ribinė vertė.

▼B

V PRIEDAS

IŠMETAMO SO_2 RIBINĖS VERTĖS

Dujinis kuras

A. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 3 %), taikytinos naujiems ir esamiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

Kuro rūšis	Ribinės vertės (mg/Nm^3)
Dujinis kuras apskritai	35
Suskystintos dujos	5
Mažo kaloringumo dujos iš naftos perdirbimo pramonės dujinimo, koksavimo krosnių dujos, aukštakrosnių dujos	800
Dujos iš anglių dujinimo	([1])

([1]) Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymais, padarytais atsižvelgiant į patirtį technikos srityje, nustatys šioms dujoms taikytinas išmetamų teršalų ribines vertes vėliau.

B. Išmetamo SO_2 ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis 3 %), taikytinos naujiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 2 dalį:

Dujinis kuras apskritai	35
Suskystintos dujos	5
Koksavimo krosnių mažo kaloringumo dujos	400
Aukštakrosnių mažo kaloringumo dujos	200

▼B

VI PRIEDAS

IŠMETAMŲ NO_X RIBINĖS VERTĖS (MATUOJANT NO_2)

A. Išmetamų NO_x ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis kietojo kuro rūšims – 6 %, 3 % – skystojo ir dujinio kuro rūšims), taikytinos naujiems ir esamiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

Kuro rūšis	Ribinės vertės (1) (mg/Nm^3)
Kietasis (2) (3)	
50–500 MWth:	600
> 500 MWth:	500
Nuo 2016 m. sausio 1 d.	
50–500 MWth:	600
> 500 MWth:	200
Skystasis:	
50–500 MWth:	450
> 500 MWth:	400
Dujinis:	
50–500 MWth:	300
> 500 MWth:	200

(1) Išskyrus „atokiuosius regionus“, kai taikomos tokios vertės:
Kietasis apskritai: 650
Kietasis su < 10 % tūrio sudėties: 1 300
Skystasis: 450
Dujinis: 350

(2) Iki 2015 m. gruodžio 31 d. įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas didesnis negu 500 MW, kurie nuo 2008 m. nebus eksploatuojami daugiau negu 2 000 valandų per metus (svyruojantis vidurkis per penkerius metus):
— jeigu įrenginiui licencija išduota pagal 4 straipsnio 3 dalies a punktą, jam nustatoma išmetamo azoto dioksido ribinė vertė (matuojant NO_2) yra 600 mg/Nm^3,
— jeigu įrenginiai pagal 4 straipsnio 6 dalį yra įtraukti į nacionalinį planą, jų indėlis į nacionalinį planą turi būti įvertintas atsižvelgiant į 600 mg/Nm^3 ribinę vertę.

Nuo 2016 m. sausio 1 d. tokiems įrenginiams, kurie eksploatuojami ne daugiau kaip 1 500 valandų per metus (svyruojantis metinis vidurkis per penkerius metus), išmetamų azoto oksidų (matuojant NO_2) ribinė vertė yra nustatoma 450 mg/Nm^3.

(3) Iki 2018 m. sausio 1 d., jeigu įrenginiai yra eksploatuojami 12 mėnesių, o 2001 m. sausio 1 d. pasibaigus eksploatavimo laikotarpiui ir toliau yra eksploatuojami, kietojo kuro rūšims, kurių lakiosios dalys sudaro mažiau negu 10 %, taikoma 1 200 mg/Nm^3.

B. Išmetamų NO_x ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3, taikytinos naujiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskyrus dujų turbinas.

Kietasis kuras (O_2 kiekis – 6 %)

Kuro rūšis	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
Biomasė	400	300	200
Kitos kuro rūšys	400	200 (1)	200

(1) Išskyrus „atokiuosius regionus“, kai taikoma 300 mg/Nm^3.

▼B

Skystasis kuras (O_2 kiekis – 3 %)

50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) Išskyrus „atokiuosius regionus“, kai taikoma 300 mg/Nm^3.

Kretos ir Rodo salose esantiems dviem įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra 250 MWth ir kuriems licencijos turi būti išduotos iki 2007 m. gruodžio 31 d., taikoma 1 700 mg/Nm^3 išmetamų teršalų ribinė vertė.

Dujinis kuras (O_2 kiekis – 3 %)

	50–300 MWth	> 300 MWth
Gamtinės dujos (1 pastaba)	150	100
Kitos dujos	200	200

Dujų turbinos

Išmetamų NO_x ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis – 15 %), taikytinos atskiram dujų turbinos įrenginiui pagal 4 straipsnio 2 dalį (ribinės vertės yra taikomos tik kai įkrova didesnė nei 70 %):

	> 50 MWth (šiluminis našumas pagal ISO sąlygas)
Gamtinės dujos (1 pastaba)	50 (2 pastaba)
Skystojo kuro rūšys (3 pastaba)	120
Dujinio kuro rūšys (ne gamtinės dujos)	120

Dujų turbinoms, naudojamoms avarijų atvejais, kurios eksploatuojamos mažiau nei 500 valandų per metus, šios ribinės vertės netaikomos. Reikalaujama, kad tokių įrenginių operatoriai kompetentingai institucijai kasmet pateiktų įrašus apie jų eksploatavimo laiką.

1 pastaba: Gamtinės dujos – tai natūraliai slūgsantis metanas, kuriame yra ne daugiau kaip 20 % (tūrio) inertinių dujų ir kitų sudedamųjų dalių.

2 pastaba: 75 mg/Nm^3 toliau išvardytais atvejais, kai dujų turbinos naudingumo koeficientas yra nustatomas pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas:

— dujų turbinos, naudojamos mišriose šilumos ir energijos sistemose, kai bendras elektros naudingumo koeficientas yra didesnis nei 75 %,

— dujų turbinos, naudojamos kombinuoto ciklo įrenginiuose, kai vidutinis bendras elektros naudingumo koeficientas yra didesnis nei 55 %,

— dujų turbinos mechaninėms pavaroms.Vieno ciklo dujų turbinoms, patenkančioms į bet kurią iš pirmiau išvardytų kategorijų, tačiau su didesniu nei 35 %naudingumo koeficientu (nustatomu pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas), išmetamų teršalų ribinė vertė yra 50*η/35, čia η - tai dujų turbinos naudingumo koeficientas, išreikštas procentais (ir pagal ISO bazinės įkrovos sąlygas).

▼B

3 pastaba: Ši išmetamų teršalų ribinė vertė yra taikoma tik lengviesiems ir viduriniesiems distiliatams.

▼B

VII PRIEDAS

DULKIŲ IŠMETIMŲ RIBINIAI KIEKIAI

A. Dulkių išmetimų ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3 (O_2 kiekis kietojo kuro rūšims – 6 %, 3 % – skystojo ir dujinio kuro rūšims), taikytinos naujiems ir esamiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 1 ir 3 dalis:

Kuro rūšis	Nominalus šiluminis našumas	Išmetamųjų teršalų ribinės vertės (Mg/Nm^3)
Kietasis	≥ 500 < 500	50 ([2]) 100
Skystasis ([1])	Visi įrenginiai	50
Dujinis	Visi įrenginiai	5 dažniausiai 10 aukštakrosnių dujoms 50 dujoms, gautoms iš plieno pramonės, kurios gali būti naudojamos kitur

([1]) Ribinė 100 mg/Nm^3 vertė gali būti taikoma įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra mažesnis nei 500 MWth ir kurie degina skystąjį kurą, kuriame pelenų kiekis yra didesnis nei 0,06 %.

([2]) Ribinė 100 mg/Nm^3 vertė gali būti taikoma įrenginiams, kuriems licencija išduodama pagal 4 straipsnio 3 dalį, kurių nominalus šiluminis našumas yra mažesnis nei 500 MWth ir šilumos kiekis yra mažesnis nei 5 800 kJ/kg (bendra šiluminė vertė), drėgmė yra didesnė nei 45 % svoriui, bendras drėgnio ir pelenų kiekis yra didesnis nei 60 % svorio, kalcio oksidas sudaro daugiau nei 10 %.

B. Dulkių išmetimų ribinės vertės, išreikštos mg/Nm^3, taikytinos naujiems įrenginiams pagal 4 straipsnio 2 dalį, išskyrus dujų turbinas:

Kietojo kuro rūšys (O_2 kiekis 6 %)

50–100 MWth	> 100 MWth
50	30

Skystojo kuro rūšys (O_2 kiekis 6 %)

50–100 MWth	> 100 MWth
50	30

Kretos ir Rodo salose esantiems dviem įrenginiams, kurių nominalus šiluminis našumas yra 250 MWth ir kuriems licencijos turi būti išduotos iki 2007 m. gruodžio 31 d., taikoma 50 mg/Nm^3 išmetamų teršalų ribinė vertė.

Dujinio kuro rūšys (O_2 kiekis – 3 %)

Dažniausiai	5
Aukštakrosnių dujoms	10
Dujoms, gautoms iš plieno pramonės, kurios gali būti naudojamos kitur	30

▼B

VIII PRIEDAS

IŠMETAMŲ TERŠALŲ MATAVIMO METODAI

A. **Iš kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų matavimo ir vertinimo tvarka**

1. *Iki 2004 m. lapkričio 27 d.*

   SO_2, dulkių, NO_x koncentracijos yra nuolat matuojamos naujuose įrenginiuose, kuriems licencija išduota pagal 4 straipsnio 1 dalį ir kurių nominalus šiluminis našumas yra didesnis nei 300 MW. Tačiau SO_2 ir dulkių monitoringui galima taikyti nenuolatinius matavimus ar kitas atitinkamas nustatymo procedūras tais atvejais, kai šiuos matavimus arba procedūras, kurie turi būti kompetentingos institucijos patikrinti ir patvirtinti, galima taikyti koncentracijoms nustatyti.

   Naujiems įrenginiams, kuriems licencija išduota pagal 4 straipsnio 1 dalį ir kuries netaikoma pirma pastraipa, kompetentingos institucijos gali reikalauti nuolatinių šių trijų teršalų matavimų, jeigu tai, jų manymu, yra reikalinga. Jeigu nuolatinių matavimų nereikalaujama, matuojama ne nuolat arba tam tikra kompetentingų institucijų patvirtinta nustatymo tvarka, kad reguliariai būtų įvertinamas pirmiau minėtų išmetamų medžiagų kiekis.

2. *Nuo 2002 m. lapkričio 27 d. ir nepažeidžiant 18 straipsnio 2 dalies*

   Kompetentingos institucijos reikalauja nuolat matuoti iš kiekvieno kurą deginančio įrenginio, kurio nominalus šiluminis našumas yra 100 MW arba didesnis, išmetamosiose dujose esančių SO_2, NO_x ir dulkių koncentracijas.

   Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, nuolatinių matavimų gali būti nereikalaujama tokiais atvejais:

   — kurą deginantiems įrenginiams, kurių visas eksploatacijos laikas yra mažesnis nei 10 000 darbo valandų,

   — iš gamtines dujas deginančių katilų arba gamtinėmis dujomis kūrenamų dujų turbinų išmetamiems SO_2 ir dulkėms,

   — iš alyva kūrenamų dujų turbinų arba katilų, kurios sieros kiekis yra žinomas, išmetamam SO_2, tais atvejais, kai nėra nusierinimo įrangos,

   — iš biomase kūrenamų katilų išmetamam SO_2, jeigu operatorius gali įrodyti, kad išmetamo SO_2 kiekis jokiu būdu negali būti didesnis už nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes.

   Jeigu nereikalaujama nuolatinių matavimų, nenuolatinių matavimų reikalaujama ne rečiau kaip kas šešis mėnesius. Pasirinktinai gali būti taikoma tam tikra nustatymų tvarka, kurią kompetentingos institucijos privalo patikrinti ir patvirtinti, kad būtų įvertintas pirmiau minėtų išmetamų teršalų kiekis. Vykdant šias procedūras yra taikomi tam tikri CEN standartai, kai tik jie tampa prieinami. Jeigu CEN standartai neprieinami, taikomi ISO standartai, nacionaliniai arba tarptautiniai standartai, užtikrinantys, kad pateikti duomenys bus tokios pat kokybės.

3. Įrenginiams, kurie turi atitikti 5 straipsnio 2 dalyje ir III priede nustatytus nusierinimo laipsnius, taikomi reikalavimai dėl išmetamo SO_2 matavimų, nustatytų šio punkto 2 dalyje. Be to, sieros kiekis kure, kuris naudojamas kurą deginančių įrenginių įrenginiuose, turi būti reguliariai kontroliuojamas.

4. Kompetentingoms institucijoms yra pranešama apie esminius naudojamos kuro rūšies pakeitimus arba įrenginio eksploatavimo būdo pakeitimus. Jos nusprendžia, ar šio priedo 2 dalyje nustatyti kontrolės reikalavimai yra vis dar pakankami ar juos reikia pakeisti.

5. Į nuolatinius matavimus, atliekamus pagal šio priedo 2 dalį, įeina tam tikri proceso valdymo parametrai: deguonies kiekis, temperatūra, slėgis ir vandens garų kiekis. Nebūtina matuoti vandens garų kiekį išmetamosiose dujose, jeigu mėginiams imamos išmetamosios dujos yra išdžiovinamos prieš atliekant išmetamų teršalų analizę.

   Tam tikrų teršalų ir proceso parametrų tipiški matavimai, pvz., mėginių ėmimas ir analizė, taip pat pamatiniai matavimų metodai automatizuotoms matavimų sistemoms kalibruoti, yra atliekami pagal CEN stan-

▼B

dartus, kai tik jie tampa prieinami. Jeigu CEN standartai neprieinami, taikomi ISO standartai, nacionaliniai arba tarptautiniai standartai, užtikrinantys, kad pateikti duomenys bus tokios pat kokybės.

Nuolatinių matavimų sistemos turi būti kontroliuojamos atliekant lygiagrečius matavimus su pamatiniais metodais ne rečiau kaip kasmet.

6. Vertės, sudarančios 95 % pasikliautinojo paklaidos intervalo kiekviename atskirame matavime, neviršija toliau nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių procentais:

Sieros dioksidas	20 %
Azoto oksidai	20 %
Dulkės	30 %

Įteisintos valandinės ir dienos vidutinės vertės yra nustatomos iš išmatuotų valandinių vidutinių verčių atėmus pirmiau apibrėžtą pasikliautinojo paklaidos intervalo vertę.

Bet kurią dieną, kurią gautos trys valandinės vidutinės vertės yra negaliojančios dėl nuolatinių matavimų sistemos veiklos arba jos priežiūros sutrikimo, gautos vertės yra laikomos negaliojančiomis. Jeigu per metus daugiau nei dešimties dienų parodymai yra negaliojantys dėl tokios padėties, kompetentinga institucija reikalauja, kad operatorius imtųsi tinkamų priemonių, kad būtų pagerintas nuolatinių matavimų sistemos patikimumas.

B. **Bendro metinio iš kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų kiekio nustatymas**

Iki 2003 m. imtinai kompetentingos institucijos gauna nustatytus bendrus, iš naujų deginimo įrenginių išmetamų SO_2 ir NO_x, metinius kiekius. Jeigu taikomas nuolatinis monitoringas, kurą deginančio įrenginio operatorius, remdamasis išmetamųjų dujų tūriniu debitu, kiekvienam teršalui atskirai prideda kiekvieną dieną išmestų teršalų masę. Jeigu nuolatinis monitoringas nenaudojamas, operatorius, laikydamasis kompetentingų institucijų reikalavimų, bendrą metinį išmetamų teršalų kiekį nustato pagal šio priedo A.1 dalį.

Valstybės narės perduoda Komisijai naujų kutą deginanačių įrenginių bendrą metinį išmetamų SO_2 ir NO_x kiekį tuo pačiu metu kaip ir pranešimą, kurio reikalauja šio priedo C.3 dalis dėl esamų įrenginių bendro metinio išmetamų teršalų kiekio.

Valstybės narės, pradėdamos 2004 m. ir kiekvienais ateinančiais metais, sudaro SO_2, NO_x ir dulkių, išmetamų iš kurą deginančių įrenginių, kurių nominalus šiluminis našumas yra 50 MW arba didesnis, aprašą. Kompetentinga institucija iš kiekvieno eksploatuojamo įrenginio, kurį kontroliuoja vienas operatorius konkrečioje vietoje, gauna tokius duomenis:

— bendras metinis išmetamų SO_2, NO_x ir dulkių kiekis (visas suspenduotų kietųjų dalelių kiekis),

— bendras metinis energijos sąnaudų kiekis, susijęs su grynąja šilumine verte, padalinant į penkias kuro kategorijas: biomasė, kitos kietojo kuro rūšys, skystojo kuro rūšys, gamtinės dujos, kitos dujos.

Šio aprašo rezultatų santrauka, kurioje atskirai nurodomi iš naftos perdirbimo gamyklų išmetami teršalai, perduodama Komisijai kas treji metai praėjus dvylikai mėnesių nuo nagrinėjamo laikotarpio pabaigos. Metiniai kiekvieno įrenginio duomenys Komisijai prieinami jų paprašius. Gavusi nacionalinius aprašus, Komisija per dvylika mėnesių pateikia valstybėms narėms nacionalinių aprašų palyginimo ir įvertinimo apžvalgą.

Pradedant 2008 m. sausio 1 d. valstybės narės kasmet praneša Komisijai apie tuos esamus įrenginius, kurie pripažinti galintys taikyti 4 straipsnio 4 dalį kartu su įrašu apie išnaudotą ir neišnaudotą leistą likusį įrenginio eksploatavimo laiką.

C. **Bendro metinio iš esamų įrenginių išmetamų teršalų kiekio nustatymas iki 2003 m. imtinai**

1. Pradėdamos 1990 m. ir visais kitais metais iki 2003 m. imtinai, valstybės narės sudaro užbaigtą iš esamų įrenginių išmetamų teršalų aprašą, į kurį įeina SO_2 ir NO_x:

▼B

— įrenginiams, kiekvienam įrenginiui atskirai, kai našumas didesnis kaip 300 MWth ir naftos perdirbimo gamykloms,

— visiems likusiems įrenginiams bendrai, kuriems taikoma ši direktyva.

2. Šiems aprašams taikoma metodika turi derintis su 1980 m. iš kurą deginančių įrenginių išmetamiems SO_2 ir NO_x taikomomis metodikomis.

3. Šio aprašo rezultatai perduodami Komisijai patogia forma per devynis mėnesius nuo nagrinėjamų metų pabaigos. Metodika, taikyta šiems išmetamų teršalų aprašams sudaryti bei išsami informacija turi būti Komisijai prieinama jų paprašius.

4. Komisija parengia metodinį šių nacionalinių aprašų palyginimą ir prireikus įteikia Tarybai pasiūlymus, kurių tikslas suderinti išmetamų teršalų aprašo metodus, kad ši direktyva būtų efektyviai įgyvendinta.

▼B

IX PRIEDAS

PANAIKINTŲ DIREKTYVŲ PERKĖLIMO Į NACIONALINĖS TEISĖS AKTUS IR ĮGYVENDINIMO TERMINAI

(minėti 17 straipsnio 1 dalyje)

Direktyva	Perkėlimo terminai	Taikymo terminai
88/609/EEB (OL L 336, 1988 12 7, p. 1)	1990 m. birželio 30 d.	1990 m. liepos 1 d. 1990 m. gruodžio 31 d. 1993 m. gruodžio 31 d. 1998 m. gruodžio 31 d. 2003 m. gruodžio 31 d.
94/66/EB (OL L 337, 1994 12 24, p. 83)	1995 m. birželio 24 d.	

▼B

X PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

(minėta 17 straipsnio 3 dalyje)

Ši direktyva	Direktyva 88/609/EEB
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	
4 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 6, 7 ir 8 dalys	
5 straipsnis	5 straipsnis
	6 straipsnis
6 straipsnis	
7 straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnis	12 straipsnis
12 straipsnis	13 straipsnio 1 dalis
13 straipsnis	14 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	16 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys
16 straipsnis	
17 straipsnis	
18 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 3 dalis	17 straipsnio 1 ir 2 dalys
18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 2 dalis ir 19 straipsnis	
20 straipsnis	18 straipsnis
I–VIII priedai	I–IX priedai
IX ir X priedai	—